

ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ

Цибульник Л.О.

Коледж Національного фармацевтичного університету

Сучасність вимагає від молодих фахівців не тільки високого професіоналізму, але, в першу чергу, духовності, виховання моральних цінностей, культури мислення, поведінки, толерантності. Спеціаліст, що має духовно-ціннісну мотивацію, здатний адекватно оцінювати ділових партнерів, їхній професіоналізм, порядність, організувати свою діяльність чесно і прозоро.

Метою статті є висвітлення необхідності виховання толерантності у студентів вищих навчальних закладів. Адже сучасний стан суспільства переживає духовну, екологічну, економічну, політичну кризи. Виховання молоді в таких умовах є дуже важливим і надзвичайно складним процесом. Низький рівень знань, виховання проявляються в пасивності, прагненні до легкого, заможного життя, споживання життєвих благ, неадекватній поведінці, низькій комунікативній культурі, байдужості, скептицизмі, нездатності до моральних міркувань та ін. Все це породжує у молоді ненависть, нетерпимість, відчуженість. І як результат - виникають розчарування, втрата сенсу життя, спалахи агресії, жорстокості, наркоманія, психічні розлади і суїциди. Тому, важливим завданням педагогічної діяльності є виховання у молоді виваженості, толерантності, взаємоповаги, терпимості до різних думок, поглядів і переконань, уміння самостійно приймати рішення, нести відповідальність як за власне життя, так і своєї країни.

З цією метою в групі спеціальності «Фармація» була проведена відкрита виховна година «Чи толерантні Ви?». Епіграфом до неї були слова Гете: «Перед великим розумом я схиляю голову, перед великим серцем я стаю на коліна». Оскільки в групі навчаються студенти з різних регіонів, з різними смаками і переконаннями необхідно було провести таку виховну годину, яка

б навчила всіх з повагою ставитись один до одного. За сценарієм у ході виховної години необхідно було з'ясувати:

1. Що значить толерантна людина? Що таке толерантний підхід? Чи так важливо бути толерантним;
2. Розширити знання студентів про спілкування з людьми;
3. Пригадати правила етикету, познайомити з корисними рекомендаціями з питань спілкування з людьми;
4. Сприяти формуванню доброти, чуйності, делікатності;
5. Прищеплювати навички чемного спілкування;
6. Дати можливість оцінити ступінь своєї толерантності;
7. Розвинути вміння розуміти почуття, настрій, мотиви поведінки інших людей;
8. Засвоїти стандарти етичних форм спілкування і творчого їх використання з урахуванням обставин, емоційного стану партнерів по спілкуванню;
9. Розкрити причини взаєморозуміння;
10. Сприяти вихованню толерантності серед студентів.

Для реалізації цих завдань були використані презентації, відеофільми, ігрові компоненти, музичні фрагменти, вірші. Вся група брала участь у підготовці, що сприяло об'єднанню студентів, розкриттю характерів, здібностей, людських якостей.

Отже, процес виховання толерантності – це створення умов, що сприяють взаємодії студентів один з одним, сприйняття їх такими, якими вони є і прагнути бути кращими. Наслідком виховання толерантності є готовність студентів до співпраці, співіснування, взаємодії з іншими людьми, спільнотами, обставинами. Важливо, щоб студенти були готовими, тобто мали бажання і здатність позитивно ставитись до іншої особистості, прагнули зрозуміти, з'ясувати сутність речей, обставини, мотивацію, проблеми іншої людини.